

Arrest

nr. 208 858 van 6 september 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. VERSTRAETE
Sint-Markoenstraat 14
9032 WONDELGEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 27 april 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 maart 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 6 april 2018.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 mei 2018 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat T. VERSTRAETE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, dient op 19 september 2017 een aanvraag in voor een verklaring van inschrijving als burger van de Unie, als werkzoekende.

Zij wordt verzocht om ten laatste op 18 december 2017 bijkomende documenten voor te leggen.

Op 16 maart 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

In uitvoering van artikel 51, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 19.09.2017 werd ingediend door: Naam: V., A. V. M. T. (...), Nationaliteit: Nederland ; Geboortedatum: (...).1987, Geboorteplaats: Maastricht Identificatienummer in het Rijksregister: xxx, Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden overeenkomstig artikel 40, §4 van de wet van 15.12.1980 om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

Betrokkene diende op 19.09.2017 een aanvraag van verklaring van inschrijving in als werkzoekende (artikel 40, §4, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980). Volgende documenten werden voorgelegd: een inschrijvingsattest van de VDAB dd. 20.09.2017 en werkbelofte van een potentiële werkgever betreffende eventuele tewerkstelling bij de firma M. (...) vanaf medio april 2018.

Uit nazicht van de RSZ-databank (DOLSYS) blijkt dat betrokkene voor de laatste maal gemeld stond voor tewerkstelling op 30.04.2012. Na haar huidige aanvraag bijlage 19 werd zij nooit meer gemeld voor tewerkstelling. Betrokkene kan de inschrijving als werknemer bijgevolg niet genieten bij gebrek aan een recente verklaring van indienstneming of tewerkstelling, overeenkomstig het model van de bijlage 19bis of gelijkwaardig (artikel 50,§2, 1° van het KB van 08.10.1981). Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene momenteel tewerkgesteld is. Zij dient dus beschouwd te worden als werkzoekende.

Als werkzoekende dient zij, overeenkomstig artikel 50, §2, 3° van het KB van 08.10.1981), ten eerste aan te tonen ingeschreven te zijn bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling of sollicitatiebrieven voor te leggen en ten tweede dient zij aan te tonen een reële kans op tewerkstelling te maken. Aan de hand van de voorgelegde documenten dient te worden vastgesteld dat betrokkene is ingeschreven bij de VDAB en dat betrokkene gesolliciteerd heeft. Er werd een werkbelofte voorgelegd van een werkgever dat er op het desbetreffende bedrijf een vacature zou vrijkomen medio april 2018. Dit is echter geen concreet bewijs dat betrokkene beschikt over een concreet voorstel van een werkgever om in de nabije toekomst aan een sollicitatiegesprek te kunnen deelnemen, in een sollicitatieprocedure te zijn opgenomen of in dienst te kunnen treden. Het is niet omdat betrokkene zou solliciteren voor de vacante plaats, dat zij ook daadwerkelijk aangenomen zou worden. Dat is nog geheel iets anders. Nergens uit het dossier blijkt over welke diploma's werkervaring en vaardigheden betrokkene beschikt om aan werk te geraken en nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene de kans heeft gekregen ook maar één dag te werken, al was het maar in interimverband of op proef. Betrokkene verblijft ondertussen bijna zes maanden in België, voor zover betrokkene een kans zou maken op de Belgische arbeidsmarkt, zou toch mogen verwacht worden dat zij daar intussen iets van kan voorleggen. Aan de hand van de voorgelegde documenten heeft betrokkene weliswaar aangetoond aan de eerste voorwaarde nl. de inschrijving bij de VDAB te voldoen, maar niet afdoende bewezen een reële kans op tewerkstelling te maken Bijgevolg kan betrokkene de inschrijving niet genieten als werkzoekende (artikel 50, 2,3° van het KB van 08.10.1981). (...)

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster na het nemen van de bestreden beslissing een brief voorlegt van de zaakvoerder van M. bvba d.d. 14 maart 2018 waarin gesteld wordt dat verzoekster er per 1 augustus 2018 werkzaam zal zijn.

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert in de synthesememorie een eerste middel aan dat luidt als volgt:

“A. Eerste middel: verzoekster voldoet aan de voorwaarden

4. Zoals de verweerster in haar nota opmerkt, dient mijn verzoekster aan te tonen dat zij ingeschreven staat bij de VDAB of gesolliciteerd heeft, alsook te bewijzen dat zij een reële kans op tewerkstelling heeft.

Aan de eerste voorwaarde werd voldaan. Mijn verzoekster legde het inschrijvingsattest van de VDAB d.d. 20/09/2017 neer en het bewijs dat zij gesolliciteerd heeft.

Daarnaast handhaaft mijn verzoekster haar stelling dat zij ook het bewijs heeft geleverd dat zij een reële kans op tewerkstelling heeft en dit aan de hand van het schrijven van de zaakvoerder van de BVBA M. (...) die uitdrukkelijk en in niet mis te verstane bewoordingen attesteert dat mijn verzoekster na haar bevallingsrust onverwijld tewerkgesteld wordt. Deze verbintenis van de BVBA M. (...) om mijn verzoekster tewerk te stellen, was onvoorwaardelijk. De brief van de BVBA M. (...) vormt dan ook de bevestiging van de onvoorwaardelijke verbintenis van de BVBA M. (...) om mijn verzoekster tewerk te stellen.

Deze brief toont ook aan dat de BVBA M. (...) een werkaanbod heeft geformuleerd dat door mijn verzoekster werd aanvaard. Volgens het Arbeidshof te Brussel bindt een werkaanbod de werkgever, zelfs indien hij het ontwerp van arbeidsovereenkomst nog niet heeft ondertekend. Bij de aanvaarding van het werkaanbod komt een arbeidsovereenkomst tot stand (Arbh. Brussel 18 november 1992, JTT 1993, 152). Hieruit volgt dat er op datum van de brief van de BVBA M. (...) in feite zelfs kan worden gesproken van een totstandkoming van de arbeidsovereenkomst tussen de BVBA M. (...) en mijn verzoekster.

Volledigheidshalve merkt mijn verzoekster nog op dat zelfs een loutere belofte om een arbeidsovereenkomst te sluiten, een verbindende eenzijdige wilsuiting tot indienstneming is die moet worden gekwalificeerd als een quasi-contract.

Gelet op het voorgaande is de stelling van de verweerster dat mijn verzoekster niet over een concreet voorstel van een werkgever zou beschikken om in dienst te treden, dan ook flagrant in strijd met de stukken van het dossier en manifest ongegrond. De brief van de BVBA M. (...) bewijst immers dat mijn verzoekster sowieso tewerkgesteld wordt. Aan de hand van de kwestieuze brief van de BVBA M. (...) levert mijn verzoekster dan ook het vaststaande bewijs dat zij na haar bevalling zou worden tewerkgesteld, zodat zij aan alle voorwaarden voldoet die artikel 50, § 2, 3° van het K.B. van 8 oktober 1981 haar voorschrijven.

De motieven van de bestreden beslissing zijn in het licht van de argumentatie van mijn verzoekster dan ook ongegrond en miskennen artikel 40, § 4, 1° van de Vreemdelingenwet en artikel 50, § 2, 3° van het Vreemdelingenbesluit, in het bijzonder gelet op de arbeidsovereenkomst die mijn verzoekster onder haar stuk 3 neerlegt en die zoveelste bevestiging vormt van de wilsovereenstemming tussen de BVBA M. (...) en mijn verzoekster om een arbeidsovereenkomst te sluiten.

Besluit

Het middel is wel degelijk gegrond.”

3.2. In de nota had de verwerende partij het volgende gerepliceerd:

“In een eerste en enig middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- Artikel 40, §4, 1° van de Vreemdelingenwet

- Artikel 50, §2, 3° van het Vreemdelingenbesluit

Verzoekende partij acht deze bepalingen geschonden omdat zij zou voldoen aan de verblijfsvoorwaarden, aangezien zij inmiddels een arbeidsovereenkomst afsloot met de BVBA M. (...).

Verweerder laat gelden dat de kritiek van verzoekende partij niet ernstig is.

Verzoekende partij diende op 19.09.2017 een aanvraag in voor een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van werkzoekende en dit op grond van artikel 40, §4, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 40, §4, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;”

Artikel 50, §2, 3° van het Vreemdelingenbesluit stipuleert als volgt:

“Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient de burger van de Unie naargelang het geval de volgende documenten over te maken:

1°(...);

2°(...);

3° werkzoekende:

a) een inschrijving bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening of kopieën van sollicitatiebrieven; en
b) het bewijs van de reële kans om te worden aangesteld waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene, zoals behaalde diploma's, eventuele gevolgde of voorziene beroepsopleidingen, en duur van de werkloosheid;"

Door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie werd geheel terecht vastgesteld dat verzoekende partij dient aan te tonen dat zij ingeschreven staat bij de VDAB of gesolliciteerd heeft alsook dient te bewijzen dat zij een reële kans op tewerkstelling heeft.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

(...)

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie rekening heeft gehouden met alle door verzoekende partij overlegde stukken, doch diende vast te stellen dat hieruit niet blijkt dat verzoekende partij een reële kans op tewerkstelling maakt. Verweerder benadrukt vooreerst dat verzoekende partij met haar kritiek niet in gaat op de motieven van de in casu bestreden beslissing, en deze vaststellingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie ook nergens betwist.

Verzoekende partij houdt voor dat zij inmiddels een arbeidsovereenkomst sloot met de BVBA M. (...). Zij zou conform de voormelde arbeidsovereenkomst bij de BVBA M. (...) in dienst treden op 07.08.2018.

Verweerder benadrukt dat voormelde overeenkomst niet aan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie ter kennis was gebracht op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, zodat deze geen rekening heeft kunnen houden met dit stuk, dat pas in het kader van onderhavige procedure wordt overlegd.

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook R.v.V. nr. 509, 29 juni 2007).

De beschouwingen van de verzoekende partij falen in rechte.

De uiteenzetting van verzoekende partij kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het eerste en enig middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen."

3.3.1. In een eerste middel voert verzoekster aan dat zij meent wel te voldoen aan de wettelijke voorwaarden. Zij voert hierdoor de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 40, § 4, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 4 Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;

(...)"

Artikel 50 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenbesluit), dat ook vermeld wordt in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

"§ 1 (...)

§ 2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient de burger van de Unie naargelang het geval de volgende documenten over te maken :

1° (...)

2° (...)

3° werkzoekende :

a) een inschrijving bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening of kopieën van sollicitatiebrieven; en

b) *het bewijs van de reële kans om te worden aangesteld waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene, zoals behaalde diploma's, eventuele gevolgde of voorziene beroepsopleidingen, en duur van de werkloosheid;*
(...)"

Verzoekster diende een aanvraag in voor een verklaring van inschrijving als burger van de Unie, als werkzoekende. In de bestreden beslissing wordt niet betwist dat verzoekster "is ingeschreven bij de VDAB" en dat zij "gesolliciteerd heeft". De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris oordeelde evenwel dat verzoekster "niet afdoende bewezen (heeft) een reële kans op tewerkstelling te maken", hetgeen zij thans betwist.

In het kader van haar aanvraag maakte verzoekster onder meer volgende documenten over:

- een e-mailbericht van 11 december 2017 van M.N., de zaakvoerder van M. bvba, waarin gewag wordt gemaakt van eerdere gesprekken, van een kantoorfunctie die medio april 2018 beschikbaar wordt bij M. bvba en die verzoekster wordt aangeboden.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat op onbekende datum nog stukken werden overgemaakt. Het betreft volgende stukken:

- een schrijven van 14 maart 2018 van M.N. waarin wordt medegedeeld dat verzoekster per 1 augustus 2018 werkzaam zal zijn voor M. bvba en waarbij wordt geduid dat de indiensttreding eerder werd uitgesteld wegens zwangerschap;
- een zwangerschapsattest.

Verzoekster werpt op dat de stelling van de verwerende partij dat zij niet over een concreet voorstel van een werkgever zou beschikken om in dienst te treden flagrant in strijd is met de stukken van het administratief dossier en manifest ongegrond is.

In de bestreden beslissing motiveert de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris als volgt:

"Er werd een werkbefORTE voorgelegd van een werkgever dat er op het desbetreffende bedrijf een vacature zou vrijkomen medio april 2018. Dit is echter geen concreet bewijs dat betrokkene beschikt over een concreet voorstel van een werkgever om in de nabije toekomst aan een sollicitatiegesprek te kunnen deelnemen, in een sollicitatieprocedure te zijn opgenomen of in dienst te kunnen treden. Het is niet omdat betrokkene zou solliciteren voor de vacante plaats, dat zij ook daadwerkelijk aangenomen zou worden. Dat is nog geheel iets anders. Nergens uit het dossier blijkt over welke diploma's werkervaring en vaardigheden betrokkene beschikt om aan werk te geraken en nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene de kans heeft gekregen ook maar één dag te werken, al was het maar in interimverband of op proef. Betrokkene verblijft ondertussen bijna zes maanden in België, voor zover betrokkene een kans zou maken op de Belgische arbeidsmarkt, zou toch mogen verwacht worden dat zij daar intussen iets van kan voorleggen. Aan de hand van de voorgelegde documenten heeft betrokkene weliswaar aangetoond aan de eerste voorwaarde nl. de inschrijving bij de VDAB te voldoen, maar niet afdoende bewezen een reële kans op tewerkstelling te maken Bijgevolg kan betrokkene de inschrijving niet genieten als werkzoekende (artikel 50, 2,3° van het KB van 08.10.1981)."

Verzoekster wordt bijgetreden waar zij opwerpt dat de vaststelling in de bestreden beslissing dat zij "geen concreet bewijs (heeft voorgelegd) dat betrokkene beschikt over een concreet voorstel van een werkgever om in de nabije toekomst aan een sollicitatiegesprek te kunnen deelnemen, in een sollicitatieprocedure te zijn opgenomen of in dienst te kunnen treden" geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier. De voorgelegde e-mail van 11 december 2017 luidt immers als volgt: "Naar aanleiding van onze eerdere gesprekken, bevestigen wij u per mail dat er medio april 2018 nog een kantoorfunctie beschikbaar komt bij M. bvba, die wij u graag aanbieden".

Hieruit blijkt dat verzoekster lijkt te hebben aangetoond dat zij beschikt over een concreet voorstel van een werkgever en een reële kans op tewerkstelling had medio april 2018, alleszins motiveert de verwerende partij niet waarom deze e-mail dit volgens haar niet aantoont.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangetoond.

3.3.2. Het verweer in de nota met opmerkingen doet hieraan geen afbreuk.

Waar de verwerende partij opwerpt dat verzoekster met haar kritiek niet ingaat op de motieven van de bestreden beslissing en de vaststellingen in de bestreden beslissing niet betwist, wordt erop gewezen dat verzoekster wel degelijk betwist dat zij niet aan de voorwaarden van artikel 40, § 4 van de vreemdelingenwet zou voldoen. De omstandigheid dat de verwerende partij aanvoert dat de brief van 14 maart 2018 niet voor het nemen van de bestreden beslissing werd voorgelegd aan het bestuur, doet geen afbreuk aan de gegrondheid van het eerste middel, gezien deze gegrondheid enkel steunt op het feit dat geen rekening werd gehouden met de e-mail van 11 december 2017.

3.3.3. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een onderzoek naar de overige grieven dringt zich dan ook niet verder op.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 maart 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend achttien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET